

ZGOVORNI SADOVI SOLIDARNOSTI

Ljubljanci se bomo 22. novembra letos odločili o uvedbi tretjega samoprispevka za gradnjo otroških vrtcev, šol, zdravstvenih domov in drugih objektov družbenega standarda. Prvi in drugi samoprispevek sta potrdila, kako potrebna in koristno uporabljena so bila sredstva, ki smo jih Ljubljanci prispevali od svojih prejemkov.

V naši tokratni anketi smo povprašali vodje štirih objektov, ki so bili v šišenski občini zgrajeni s sredstvi drugega samoprispevka, zakaj je bila izgradnja potrebna in kakšne so njihove izkušnje pri upravljanju z objekti.

Dr. Karla Januš, vodja TOZD osnovnega zdravstva v Šiški:

»Delavci v zdravstvenem domu Šiška nudimo osnovne zdravstvene storitve kar 50.000 šiškarjem, za kar smo imeli v starem zdravstvenem domu le 2.000 kvadratnih metrov bruto površine. Stari objekt je bil skrajno neprimeren za izvajanje zdravstvenega varstva in smo delali v resnično slabih delovnih razmerah. Vse službe niso imele dovolj prostora za delo.

Z dograditvijo novega objekta se je naš položaj bistveno spremenil. Za vse službe smo pridobili nove prostore z novimi napravami, kar nam omogoča, da na sodoben način opravljamo svoje delo. V osnovnem zdravstvenem varstvu in zobozdravstvu se je občutno zmanjšala čakalna doba. V novem objektu imamo tudi dispanzer za medicino dela, v katerem opravimo vse preglede v enem dnevu na enem mestu, tako da je odsotnost delavcev z delovnih mest

Tudi zobozdravstvena služba je dobila nove, sodobne naprave za zdravljenje, vključno z moderno rentgensko napravo.

Do novega objekta smo lahko prišli samo s sredstvi samoprispevka, kajti zdravstvo ima premalo sredstev za razširjeno reprodukcijo. Če ne bomo izglasovali tretjega samoprispevka, ne vem, kako bomo izboljšali pogoje dela osnovni zdravstveni službi. To velja tudi za zdravstveni dom v Medvodah, ker je sedanja stavba zdravstvenega doma izredno neprimerna, saj je to bivši sokolski dom in je bila torej zgradba grajena za povsem drugačne namene. Izgradnja medvoškega zdravstvenega doma je v programu tretjega samoprispevka in če tega samoprispevka ne bi bilo, bi 12.000 ljudi imelo še naprej enake zdravstvene storitve kot sedaj.

Janez Dobnikar, ravnatelj osnovne šole Veljka Vlahoviča Koseze:

Ne znam si predstavljati, kam bi otroci hodili v šolo, če ne bi zgradili nove šole v Kosezah. Šole Valentina Vodnika, Veljka Vlahoviča in Milana Mravljeja obiskuje kar 3.400 otrok in če ne bi zgradili nove šole, bi se soočili z nemogočim stanjem. Letošnje šolsko leto obiskuje naša šola 1.060 otrok, od tega imajo učenci višje stopnje in štirje prvi razredi samo dopoldanski pouk, dva prva razreda in ostali učenci na nižji stopnji pa imajo pouk v dveh izmenah. V naslednjem šolskem letu ne bomo mogli zagotoviti niti takšne organiziranosti pouka, kajti kar 170 otrok bo prišlo v prvi razred, iz šole

lika večina od njih pa čaka na sprejem v jaslične oddelke. V vseh naših enotah imamo namreč samo 6 oddelkov jasli, vendar so potrebe veliko večje. Zato intenzivno razvijamo družinsko varstvo in imamo 8 družinskih varuhinj.

V šišenski občini je predšolsko otroško varstvo izmed vseh ljubljanskih občin najbolj urejeno, saj velik odstotek otrok obiskuje vrte. Prav zato moramo sedaj pokazati solidarnost z ostalimi predeli Ljubljane, predvsem pa z novimi soseskami, da s sredstvi tretjega samoprispevka še tam uredimo varovanje otrok.

Anton Prancič, ravnatelj osnovne šole Milan Mravlje Dravlje:

»Menim, da so ta šola, življenje, potrebe in interesi krajanov najboljši dokaz, kako je moč s sredstvi samoprispevka urediti osnovno šolstvo. Če te šole namreč ne bi bilo, bi morali otroke iz te soseske prevažati z avtobusi v druge šole, kar bi bilo seveda skrajno neugodno. Ko smo se lani 22. decembra preselili v novo šolo, je bila praktično že pretesna in to dokazuje, kako velike potrebe so v Ljubljani po izgradnji novih šol. Pri nas imamo enoizmenski pouk le za prve razrede in del drugih razredov, vsi ostali pa imajo dvoizmenski pouk. V našo šolo hodi 950 otrok, imamo pa 24 učilnic, kar je največ, kar jih neka sodobna šola lahko ima, sicer postane že kasarna.

Moram povedati tudi to, da se z učenci vedno pogovorimo, ko nastopijo kakšne težave in tedaj imamo izredno močan argu-

Dr. Karla Januš

Janez Dobnikar

Ivica Juvančič

Anton Prancič

čimkrajša. Imamo namreč aparaturo, ki nam takoj posreduje sliko pljuč, razširili smo laboratorijsko službo, na voljo imamo tudi avdiogram, tako da večino storitev lahko opravimo v našem zdravstvenem domu.

V novih prostorih je pravo veljavo dobil tudi dispanzer za zdravljenje borcev. V otroškem dispanzerju smo dobili socialno psihološki oddelke, poleg tega pa tudi mlečno kuhinjo, v kateri organiziramo zdravstveno vzgojo mater in jim praktično prikažemo prehranjevanje otrok. V šolskem dispanzerju smo dobili ambulanto za preventivno zdravljenje, tako da sedaj bolni in zdravi otroci ne čakajo na pregled v isti čakalnici.

pa bo odšlo le 95 otrok, ki letos obiskujejo osmi razred.

Ker še v Podutiku gradimo novo naselje, bi bila naša šola iz leta v leto bolj obremenjena. Prav zato je izgradnja šole v KS Bratov Babnik, ki je v programu objektov, ki naj bi jih gradili s sredstvi tretjega samoprispevka, še kako potrebna. Upamo celo, da bi z izgradnjo nove šole zmanjšali število učencev v naši šoli, kajti prostorska stiska je tako velika, da ima en razred podaljšano bivanje kar v zbornici.

Ivica Juvančič, vodja Vzgojno varstvene organizacije Koseze:

»Izgradnja vrtcev na tem območju je bila še kako potrebna, saj je na varstvo čakalo kar 800 otrok. Sedaj čaka na sprejem v vrtec okrog 350 otrok, starih do 3 let, ve-

ment v rokah, saj rečemo: vprašajte svoje starše, čigava je ta šola. Tako ima samoprispevek povsem drugačne kvalitete, kot bi jih imel davek. Tudi s starši otrok se pogovorimo o vseh perečih problemih in tako smo jim tudi povedali: če leta 1984 ne bo zgrajena nova šola v Draveljski gmajni, v šolo ne bo moč sprejeti vseh otrok, kajti dotok novih prebivalcev na to območje je in bo še naprej velik. Mislim, da je to dovolj tehten argument o potrebnosti tretjega samoprispevka.